1669

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ[1)]

z dnia 3 grudnia 2009 r.

w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń

Na podstawie art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki refundacji kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 69 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą".

§ 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do pomocy:

1) przyznawanej na działalność związaną z wywozem, tj. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

2) uwarunkowanej pierwszeństwem użycia towarów produkcji krajowej w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

§ 3. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy, jest udzielana na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz rozdziale I, sekcji 8 rozdziału II oraz rozdziale III rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wyłączeń blokowych".

§ 4. Do kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą zalicza się:

1) wynagrodzenia i obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących szkolenie;

2) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia, w tym koszty zakwaterowania;

3) inne wydatki bieżące, w tym w szczególności wydatki na materiały bezpośrednio związane ze szkoleniem;

4) amortyzację narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby szkolenia;

5) koszty usług konsultacyjnych i doradczych związanych ze szkoleniem;

6) koszty wynagrodzeń uczestników szkolenia i obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanych wynagrodzeń oraz koszty pośrednie (koszty administracyjne, koszty wynajmu, koszty ogólne) do wysokości całkowitej kwoty kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, o których mowa w pkt 1—5, przy czym w odniesieniu do kosztów osobowych po stronie uczestników szkolenia uwzględnia się tylko czas faktycznie spędzony na uczestnictwie w szkoleniu, po odjęciu czasu pracy, podczas którego uczestnik wykonywał zadania niebędące częścią szkolenia.

§ 5. Jeżeli kwota pomocy przyznana temu samemu pracodawcy, w odniesieniu do tego samego szkolenia, przekracza kwotę stanowiącą równowartość 2 mln euro, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji do Komisji Europejskiej.

§ 6. 1. Wielkość pomocy nie może przekroczyć 25 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia specjalistycznego, w rozumieniu art. 38 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych oraz 60 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia ogólnego, w rozumieniu art. 38 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych.

2. Intensywność pomocy można jednak zwiększyć maksymalnie do 55 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą w przypadku szkolenia specjalistycznego, w rozumieniu art. 38 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych oraz do 80 % w przypadku szkolenia ogólnego, w rozumieniu art. 38 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, odpowiednio:

1) o 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub pracowników niepełnosprawnych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych;

2) o 10 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz pracodawcy prowadzącego średnie przedsiębiorstwo, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, i o 20 punktów procentowych w przypadku pomocy na rzecz pracodawcy prowadzącego małe przedsiębiorstwo, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych.

[1)] Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052 i Nr 161, poz. 1278.

3. W przypadku pomocy przyznawanej w sektorze transportu morskiego, intensywność pomocy może osiągnąć 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, jeżeli:

1) uczestnik szkolenia nie jest aktywnym członkiem załogi i jest na pokładzie pracownikiem nieetatowym, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych;

2) szkolenie jest prowadzone na statkach pokładowych zarejestrowanych w rejestrach Wspólnoty Europejskiej.

§ 7. Pomoc na szkolenie nie może być udzielona ani wypłacona na rzecz pracodawcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem oraz pracodawcy prowadzącego przedsiębiorstwo, które jest przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, w przypadku mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw lub przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu pkt 9—11 Komunikatu Komisji — wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2), w przypadku dużych przedsiębiorstw.

§ 8. Pomoc, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 ustawy, stanowi pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 9. Pomocy, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować osiągnięciem wyższego poziomu intensywności pomocy niż ustalony niniejszym rozporządzeniem.

§ 10. 1. Pracodawca planujący zorganizowanie szkolenia składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce prowadzenia działalności wniosek o zawarcie umowy o refundację kosztów szkolenia lub wynagrodzenia ze składkami na ubezpieczenia społeczne, zwanej dalej „umową o refundację".

2. Wniosek o zawarcie umowy o refundację zawiera:

1) nazwę pracodawcy;

2) rodzaj i charakterystykę planowanego szkolenia, w tym tematykę, formę, miejsce i termin;

3) liczbę osób uczestniczących w szkoleniu;

4) kalkulację planowanych kosztów szkolenia i źródła finansowania;

5) wnioskowaną wysokość środków Funduszu Pracy na refundację;

6) uzasadnienie celowości szkolenia;

7) oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w rozporządzeniu, odnoszących się do dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej;

8) wykaz kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na szkolenia.

3. Do wniosku o zawarcie umowy o refundację pracodawca dołącza:

1) informację o wcześniej uzyskanej pomocy na szkolenia objęte wnioskiem, zawierającą w szczególności dane o dacie jej udzielenia, podstawie prawnej, formie i przeznaczeniu;

2) informacje o pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat kalendarzowych poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy, o której mowa w § 8;

3) informację o pomocy *de minimis* otrzymanej w ciągu 3 ostatnich lat kalendarzowych poprzedzających dzień wystąpienia z wnioskiem o udzielenie pomocy, która została udzielona w odniesieniu do tych samych kosztów objętych pomocą na szkolenia.

4. Do wniosku o zawarcie umowy o refundację pracodawca prowadzący duże przedsiębiorstwo, w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych, dołącza analizę wykonalności planowanych szkoleń z udziałem wnioskowanej pomocy oraz bez jej udziału. W analizie należy wskazać, że dzięki uzyskanej pomocy zostanie spełnione co najmniej jedno z następujących kryteriów:

1) znacznie zwiększy się rozmiar szkolenia;

2) znacznie zwiększy się zasięg szkolenia;

3) znacznie zwiększy się całkowita kwota, którą pracodawca planuje wydać na szkolenie;

4) znacznie przyśpieszy się zakończenie szkolenia.

5. Rozpatrując wniosek o zawarcie umowy o refundację, powiatowy urząd pracy jest obowiązany sprawdzić, czy analiza, o której mowa w ust. 4, potwierdza spełnienie co najmniej jednego z wymienionych w tym ustępie kryteriów.

§ 11. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy o refundację informuje pracodawcę o sposobie jego rozpatrzenia. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta uzasadnia odmowę zawarcia umowy o refundację.

§ 12. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku o zawarcie umowy o refundację starosta zawiera umowę z pracodawcą i informuje go pisemnie o numerze referencyjnym programu pomocowego nadanym przez Komisję Europejską.

§ 13. Umowa o refundację określa w szczególności:

1) oznaczenie stron umowy;

2) wysokość środków Funduszu Pracy na refundację kosztów szkolenia;

3) warunki wypowiedzenia umowy i zwrotu środków pobranych ponad dopuszczalne granice lub wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem;

4) sposób kontroli wykonywania umowy;

5) tryb postępowania w przypadku nieprawidłowości w wykonywaniu umowy;

6) sposób rozliczenia oraz dokumenty potwierdzające wydatkowanie środków;

7) postanowienia dotyczące zachowania formy pisemnej, w przypadku zmiany lub rozwiązania umowy.

§ 14. Starosta kieruje bezrobotnego, który posiada określone przez pracodawcę kwalifikacje, na zastępstwo w okresie szkolenia pracownika.

§ 15. Starosta dokonuje refundacji kosztów szkolenia pracowników przebywających na płatnych urlopach szkoleniowych oraz wynagrodzeń bezrobotnych skierowanych na zastępstwo i składek na ubezpieczenia społeczne od tych wynagrodzeń, po przedłożeniu przez pracodawcę dokumentów, o których mowa w § 13 pkt 6, oraz szczegółowej dokumentacji kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 16. 1. Do wniosków o zawarcie umowy o refundację kosztów szkolenia oraz wynagrodzenia wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne złożonych od dnia 1 lutego 2009 r. stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Do umów o refundację kosztów szkolenia oraz wynagrodzenia ze składkami na ubezpieczenia społeczne zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 17. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2014 r.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[3)]

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *J. Fedak*

[3)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów szkoleń oraz wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń (Dz. U. Nr 93, poz. 625), które utraciło moc z dniem 1 lutego 2009 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33).